

	<p>*Vignettmelodi spiller med lydklipp av tale over:</p> <p>Erna Solberg: «I dag kommer regjeringen med de sterkeste og mest inngripende tiltakene vi har hatt i Norge i fredstid. Tiltakene kommer til å ha stor innvirkning på vår personlige frihet.»</p> <p>Iselin Nybø: «Så vidt meg bekjent har vi ikke laget en tilsvarende ordning i dette landet og vi får håpe at vi slipper å lage en tilsvarende ordning senere heller.»</p> <p>Sveinung Rotevatn. «Gode president. I dag har jeg lyst til å starte med å takke alle de som har bidratt til at norske klimagassutslipp har gått ned fire år på rad og nå ser ut til å være under 1990-nivå»</p> <p>Per Aage Pleym Christensen: «Så skal vi gi ordet til Venstres nyvalgte leder, Guri Melby. Vær så god!»</p> <p>* Vignett spiller ferdig. *</p>
Mona Lindseth	<p>Dette har jeg gledet meg til kjenner jeg. Det er veldig gøy å ønske Venstres fire statsråder velkommen til Fire nye år for å oppsummere dette annereledesåret 2020. Og i god 2020-ånd sitter vi selvfølgelig med god avstand, håndspritene flyter rundt og Iselin er med oss over Teams for å gjøre hele denne klisjeen komplett. Og jeg vil begynne med å spørre dere alle: hvis dere skulle oppsummere hele dette året i ett ord, hva skulle det vært?</p>
Sveinung Rotevatn	<p>Ett ord?</p>
Iselin Nybø	<p>Ahh, ett ord bare? Det tror jeg må være annerledes. For det oppsummerer på mange måter sånn som det har vært, det har vært likt ingenting annet.</p>
Sveinung Rotevatn	<p>Det var veldig mye spenning til Språkrådets sin kåring av årets ord. Skal det bli «digital fredagspils» eller skal det bli «søringkarantere» og de gikk for det kjedelige korona.</p>
Guri Melby	<p>Det var litt kjedelig synes jeg, jeg ble litt skuffa der.</p>
Sveinung Rotevatn	<p>Ja, det var det altså, så vi får prøve å la være å si det. Nei.....</p>
Guri Melby	<p>Muta kanskje?</p>

Sveinung Rotevatn	Muta? Revyen i Klima- og miljøverndepartementet i år heter «Hører dere meg nå?» så jeg tror kanskje muta er et godt ord.
Abid Raja	Jeg håpet jo det skulle bli «korona-sveis» hehe for det hadde jo vært litt artig. Det ble det ikke. Eller at «nødlandslaget».
Guri Melby	Ja, det er sant.
Abid Raja	For det har vi jo nå fått litt sånn følelse til. Men fra min side tror jeg det har vært «krise», er egentlig det som for meg året har handlet om. Eller «krisehandtering».
Mona Lindseth	Ja, for det har vært et uforutsigbart år på alle måter. Og da det begynte så var det kun én av dere som satt i regjering, nemlig forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin. Så gikk FrP ut av regjeringen i januar, og du ble næringsminister med ansvar for næringer som ble kastet ut i sin kanskje største krise på mange tiår. Etter det gikk Trine Skei Grande ut av regjeringen og plutselig var du visestatsminister. Hva er det du husker best fra de første månedene i dette året?
Iselin Nybø	Det er et godt spørsmål som det er vondt å liksom, gi ett klart svar på. Men, akkurat den uka når Trine bestemte seg for å gå av så skjedde det så mye. Sant, jeg snakket med Trine om dette på en søndag. Så sa Trine at «Jeg tror jeg kommer til, jeg har lyst til å gå av. Jeg kommer fra til at jeg ikke vil ha gjenvalg som partileder også kommer jeg til å gå ut av regjeringen. Også sjekker jeg med Statsministeren om ikke du kan bli nummer to fram til vi skal ha landsmøte». Og da trodde vi jo at vi skulle ha landsmøte i april som vi alltid ha. Og da sa jeg til Trine: «Jajajaja, la oss nå tenke på dette. Vi trenger ikke fatte den beslutningen nå». Også hadde vi regjeringskonferanse i starten på uka og etter den så bare kom hun til meg og sa «nå har jeg snakket med Erna og sånn blir det». Så det kom... på en måte visste jeg jo om det men på en måte så kom det veldig brått på meg. At «okay, nå går Trine ut. Da spør vi om Guri kan bli kunnskapsminister også blir du nummer to i regjering». Også ble jo dette offentlig en onsdag, for jeg husker vi skulle på gruppemøte. Og da kom jo ikke Trine også måtte jeg møte pressen, der stod de vet du sånn som vi gjorde før i verden når vi stod tett i tett! Haha, nesten oppi hverandre. Og de på en måte bare stormet fram og skulle ha en kommentar til dette. Og da skulle vi jo begynne med budsjettarbeidet og det var liksom mye som skulle på plass. Denne såkalte «marskonferansen» skulle jo være uka etterpå. Og jeg fikk masse spørsmål og måtte bare si «det er sånn at den beslutningen er fattet» og det var viktig for meg da å gi litt sånn ære til den jobben som Trine hadde gjort. For hun har vært partilederen vår i en årrekke, hun hadde fått partiet vårt over

	<p>sperregrensen to år på rad og tatt oss i regjering. Så det var, i alle fall viktig for meg da, også var det vel dagen etterpå at vi da stengte ned hele landet og som du sa altså, næringslivet vårt gikk inn i den største krisen i etterkrigstida. Og det har vært veldig hektisk og annerledes dager, og jeg har... selv om det har vært travelt for meg og mye å gjøre og vanskelige beslutninger som måtte tas, så har jeg hele veien tenkt på det der at «det er fordi der ute det er verst». Det er de som ikke har oppdrag nå, det er de som ikke har en oppgave de må gjennomføre nå som har det verst. De som enten mister jobben eller blir permittert, eller de som ser livsverket sitt smuldre opp foran seg. Det er de som har det verst i denne perioden og den har jo vart så lenge og, så det som følte veldig sånn «kom over oss brått» i midten av mars, det har jo strukket seg ut hele dette året og... jeg ble på en måte kastet ut i det som næringsminister. Hadde akkurat overtatt departementet også gikk vi inn i denne krisen. Også ble jeg nummer to i regjering når vi skulle både fatte enormt viktige og veldig inngripende beslutninger for næringslivet, for folk i landet vårt samtidig som vi skulle legge et budsjett. Så en gang så var det noen som sa til meg at «vår herre gir oss aldri mer enn vi kan klare å håndtere» og det har jeg tenkt på en del dette året da.</p>
Mona Lindseth	<p>Rakk du noen sinne å sette deg ned og bare bearbeide det litt eller var det rett på?</p>
Iselin Nybø	<p>Det var rett på, døgnet rundt. Og det var... de første månedene så jobbet jeg absolutt alle døgnets våkne timer. Jeg har jo vært pendler i mange år, jeg satt jo på Stortinget før jeg kom i regjering og har jo vært vant med å reise mye fram og tilbake. Og jeg har fra 12. mars og fram til påske så, altså så har jeg ikke vært siden jeg ble stortingsrepresentant i 2013 så har ikke jeg vært i ro en plass så lenge. Jeg har ikke tatt fly så lenge siden 2013. Jeg har ikke sovet i EN seng i strekk så lenge siden 2013. Så det var, ehm, på en måte så ga det meg også en ro til å fokusere på det jeg skulle gjøre her og nå. Og det var inn på kontoret, jeg satt og ble jo satt i karantene i starten for jeg hadde vært i Jordan sammen med kongeparet. Så jeg måtte i en reisekarantene fra starten av. Men det var så... telefonmøter, det var sånne videokonferanser, det var å ha kontakt med partene i arbeidslivet, med ulike bedrifter, med politikere i forskjellige partier og vårt eget parti i hele landet. Og det var som sagt, det var alle døgnets våkne timer. Men selv om det var travelt, så føles det og... ehm på mange måter meningsfylt. For jeg føler jo at jeg har vært med på en historisk begivenhet, der jeg fikk stille opp for landet mitt på det jeg ble bedt om å gjøre. Og jeg ble bedt om å være næringsminister på denne vakta. Og det er det jeg har brukt tida mi på og gjøre det beste, for det næringslivet, for bedriftene våre, for de folka som jobber der så godt som vi har kunnet. Men det er uforutsigbart og krevende</p>

	<p>å ha en pandemi. Og selv om det hadde vært uro i partiet vårt en stund i forkant og en del sånn personkonflikter og mye medieoppslag rundt det, så opplevde jeg da som leder av Venstres sitt arbeid i regjering at folk sluttet seg bak oss, at Venstrefolk de heia på oss, de var stolte av den jobben vi gjorde, og jeg kjente liksom på den støtten fra Venstremedlemmene hver eneste dag. Og det betydde veldig mye for meg, det betydde mye for alle oss andre som var i regjeringsapparatet, at Venstrefolk liksom støttet opp om den vanskelige jobben vi både stod i og stod foran. Så det synes jeg alle skal ha en tusen takk for altså for den støtten, den varmet hver eneste dag.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Abid, det er ikke så mange nøkkeloverrekkelser som har blitt sånne TV-øyeblikk som vi husker, men jeg tror det er veldig mange som fikk en liten tåre i øyekroken da du tok over nøklene til Kulturdepartementet fra Trine Skei Grande og ble vår Kultur- og likestillingsminister.</p> <p>Lydklipp fra nøkkeloverrekkelsen, Abid Raja: «Jeg er dypt takknemlig fra det dypeste i hjertet, at jeg blir gitt dette privilegiet og muligheten til å vise at jeg er god nok for Norge.»</p> <p>Hvordan var det å bli statsråd den dagen?</p>
<p>Abid Raja</p>	<p>Det var veldig overveldende for meg. Sånn sett, det var jo et stort øyeblikk. Det var det. Og veldig mye av det jeg sa var egentlig litt spontant, det var ikke planlagt, det var jo ikke planlagt å bli så følsom. Så det jeg hadde tenkt å si, det glemte jeg i det øyeblikket, for jeg jobbet bare med å holde tårene tilbake. Men, det er jo, jeg representerer jo også majoritetsbefolkningen i Norge. Jeg går jo Birken og har syklet Lindesnes-Nordkapp og løper maraton og sånn, sånn sett er jeg veldig norsk. Også har jeg juridisk utdanning, norskere enn det blir det jo nesten ikke. Men så har jeg også en brun hudfarge og har med meg den reisen innvandrerfamilie har gjort. Mine foreldre kom jo til Norge på 70-tallet og vi bodde i en kommunal bolig. Jeg husker jeg var i barnevernet. Og all den motgangen som jeg husker å ha hatt, det var egentlig det som gjorde at det begeret – at det rett og slett rant over for meg. For det har vært en lang reise med blant annet rasisme, muslimhat, sjargonger og manglende tro fra systemet på at man skulle få det til. Så det var det. Og jeg tror jeg sa at vi skal bevise at «vi er gode nok». Det handler ikke bare om meg, det handler om at minoritetene må vise at vi er gode nok norske borgere.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Har det blitt sånn som du trodde?</p>

<p>Abid Raja</p>	<p>Nei, egentlig ikke. Den første dagen på jobb, dagen etter nøkkeloverrekkelsen var jeg jo på Spektrum hvor Halfdan Sivertsen hadde 70-årsdag. Det var jo 7000 mennesker der. Vi klemte jo og nærmest kyssa, ikke sant. Og det var en helt annen stemning, den konserten ble sendt på NRK senere så mange har jo sett det. Også gikk det fem uker før Norge stengte ned. Så for min del så har jo kulturministerjobben handlet om å håndtere koronakrisen, sørge for at kultursektoren kommer seg gjennom dette. Og ikke bare kommer seg gjennom, men at de klarer å også ha kulturarrangementer mens krisen er her og at vi har gode nok ordninger for dette. Og på mange måter vil jeg si at vi har klart det på en grei måte, må tenke samtidig på at dette har jo vært en situasjon ingen har vært utsatt for. Og jeg tar stor stolthet i at det er den borgerlige regjeringen med Venstre i som har de romsligste ordningene for kultursektoren av noen andre sammenlignbare land. Og det tar jeg stor stolthet i at vi har klart å gjøre, som en... det skal man ikke ta for gitt for det betyr at vi ikke bare stiller opp for kultursektoren med ord – ord metter ikke mager, det er det millioner og milliarder som gjør. Og vi har stilt opp med hele 5,5 milliard ekstra på kulturbudsjettet bare på denne siden av det året her.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Nå har vi vendt oss litt mer til en helt annen smittevernshverdag, men overgangen i vår, den var jo ganske snål. Hvordan opplevde dere den overgangen fra å kunne klemme til å.... og som statsråd så tar man jo ganske mange mennesker i hånda i løpet av en dag?</p>
<p>Sveinung Rotevatn</p>	<p>Det gikk egentlig relativt raskt. Altså i løpet av noen uker klarte jeg å få stoppet den der muskelen som automatisk skal ta noen i hånda. Ehm...</p>
<p>Iselin Nybø</p>	<p>Og det der, hvordan skulle du anerkjenne folk som var på et møte når du ikke hilste på de på skikkelig vis? Det følte veldig rart i starten syntes jeg. Men nå har det og gått seg til, og vi har liksom funnet ut av det der vi bukker og nikker til hverandre. Det har nok gått seg til.</p>
<p>Sveinung Rotevatn</p>	<p>Men jeg merker jo godt at det fortsatt er veldig forskjell på hvor i landet vi er. I Oslo der det har vært et høyt smittetrykk, er det jo ingen som går rundt og klemmer på eller tar hverandre i handa. Men de gangene jeg får muligheten til å reise rundt i landet på mindre plasser der det heldigvis er lite smitte, så merker jeg fortsatt at det er mange som har lyst til å ta meg i handa, det er litt der altså. Så det er nok ikke alle koronamusklene i hele Norge som er helt likt innstilt enda.</p>
<p>Guri Melby</p>	<p>Jeg har jo da ikke fått lov til å prøve noe annet enn å være statsråd mens det er korona, jeg ble jo utnevnt den dagen etter at det stengte ned. Det var ikke mange tårer i øyekroken på min nøkkeloverrekkelse altså, for der var</p>

	<p>det nesten ingen. *latter fra Abid*</p> <p>Det var ganske stusslige greier haha. Jeg vet ikke hvor mange hundre kanskje tusen klemmer jeg har blitt snytt for i løpet av den tida her, det er ganske kjipt altså. Så jeg har mye å ta igjen.</p>
Abid Raja	<p>Jeg tror jeg og Sveinung er litt forskjellige på det *latter fra de andre*</p> <p>Jeg er jo veldig fysisk av meg. Altså jeg tar jo en del på folk, både... Så klemming er en naturlig bit av det. Så for meg, jeg savner jo det når vi er ute også kommer det noen barn som synger for deg så i en normalsituasjon så hadde jeg jo klemt mange av de barna og bestemødrene som man treffer også videre. Så jeg ser fram til koronaen er over så vi igjen kan være litt fysisk i kontakt med hverandre. Det er ikke bare handshaken, det er også å ta litt på hverandre. Jeg er nok, ja, kulturelt sett litt annerledes på det. Men det betyr at jeg også blir tatt mye på. Det er mange bestemødre som har kløpet meg i kinnet og sånn, og det setter jeg veldig pris på.</p>
Mona Lindseth	<p>Iselin, du har jo alltid hatt antibac i veska lenge før dette inntraff også?</p>
	<p>Ja, altså når folk begynte å få panikk for de gikk tom for antibac i butikken og på apoteket og sånn tenkte jeg bare «jaja, jeg tar det helt med ro. Jeg har mange måneders forbruk liggende hjemme i baderomsskuffen». Sånn sett var jeg godt skodd med antibac. Men jeg har gode rutiner på det med antibac, jeg går aldri ut uten å ha med meg antibac i taska. Og jeg har flaska stående både på kontoret og hjemme. Og det hadde jeg både før og det kommer jeg til å ha etter denne pandemien er over. Jeg er sånn sett til å være avholds, så tror jeg jeg har et ganske stort alkoholforbruk for å si det sånn. Og jeg har mine helt klare favoritter etter mange års prøving og feiling, jeg er ikke i tvil om hva jeg foretrekker. *latter*</p>
Sveinung Rotevatn	<p>Vi bor jo i en sånn Iselin-verden nå.</p>
Guri Melby	<p>Ja, vi gjør det.</p>
Sveinung Rotevatn	<p>For jeg har sett Iselin med håndsprit på møter i årevis. Nå vet vi hvordan det er å være i den verdenen og jeg har ikke tenkt å være i den verdenen. Men Iselin må gjerne det.</p>
Mona Lindseth	<p>Men Iselin, hva er egentlig favoritten?</p>
Iselin Nybø	<p>Det er The real deal, altså Antibac Gel 85% alkohol. Det er det jeg går for.</p>
	<p>*kort vignettstutt*</p>

Mona Lindseth	Rett før pandemien brøt ut, tok du Sveinung over ansvaret for å ta oss ut av en annen krise, nemlig klima og naturkrisen. Hvordan har det vært å være ansvarlig statsråd for en av Venstres hjertesaker som klima- og miljøvernminister?
Sveinung Rotevatn	Det er jo først og fremst veldig kjekt, for er det en ting alle i Venstre bryr seg om så er det klima og miljøsakene. Så jeg føler jo at alle er på meg og vil at jeg skal sørge for at vi får penger til grønn skipsfart og at vi får tatt vare på viktig natur i folk sine nærområder, at vi lar være å drive med olje og gassutvikling i sårbare havområder. Dette er ting som alle bryr seg om i Venstre. Og, det er klart at vi er ikke i regjering alene, så vi får ikke gjort alt vi vil. Men vi får gjort det viktigste – og det er å sørge for at utsleppa går ned, at vi investerer kraftig i grønn omstilling innenfor tungtransport, innenfor skipsfart og at vi klarer å ta vare på mer natur. Og under denne regjeringen har vi faktisk vernet natur tilsvarende et område på størrelse med gamle Vestfold fylke. Det er MYE fantastiske skogområder, fjellområder, bekkekløfter som nå er sikret vern mot inngrep. Og det er sånn som gjør livet verdt å leve, som Venstrepolitiker og miljøpolitiker.
Mona Lindseth	Hva er det som... ja, nå kan det hende vi tar nattesøvnen fra folk, men hva er det som både skremmer deg og gjør deg mest positiv i den jobben?
Sveinung Rotevatn	Det som gjør meg mest positiv i jobben, er jo at du globalt har to digre trender: Det ene er at barn og unge er enormt engasjert i klima og miljø, det er helt reelt som en pressfaktor mot politikere. Og jeg husker Ola brukte å si at «det er mulig Donald Trump og Vladimir Putin er mer mektige enn Greta Thunberg akkurat nå», men han var ikke i tvil om at hun kom til å ha større innflytelse på lang sikt. Og det er jeg faktisk enig med Ola i, som et symbol på alle de barn og unge som nå våkner opp i denne store saken. Så det er kjempepositivt. Og samtidig: teknologiutviklinga. At vindkraft, solkraft, batteri blir billigere og billigere og billigere er ting som gir grunn til optimisme. Det som gir grunn til pessimisme, er at det fortsatt er slik at det i verden blir valgt politiske ledere som overhode ikke er interessert i å gjøre noe med klima og miljøutfordringen. I en rekke veldig viktige utslippsland. Det er klart når du ser at kullkraft etter kullkraftverk skyter opp en del plasser i verden, og vet at hvert av dem vil slippe ut en masse Co2 de neste åra, så kan en miste nattesøvnen. Men jeg mener, nå har vi sett gjennom høsten at du har fått en veldig positiv trend der store viktige land lover å gjøre mer, kutte mer. EU har lovet det, Kina har lovet det, USA vil love det når de går inn igjen i Parisavtalen for vi håpe og tro. Og Norge har gjort det, vi var først ute av alle. Alt i alt, mener jeg det er grunn til å være optimist. Men for all del, det er mange i Venstre som har jobbet med miljøspørsmål

	<p>lenge og vet at det er en del smertelige tap, men jeg håper og tror at dette er en stor generasjonskamp som vi kan vinne.</p>
Mona Lindseth	<p>Ja, og her i Norge er det jo valg til neste år. Noe av det viktigste vi kan gjøre, er jo hvilken stemmeseddel vi velger å bruke da?</p>
Sveinung Rotevatn	<p>Ja, det er faktisk det. Og det gjelder BÅDE i lokalvalg og i stortingsvalg. Fordi, dette er politiske beslutninger. Det er ikke slik at det er en eller annen naturlov som sier at vi skal ødelegge naturen, eller at vi skal forurense mer og mer. Klimaendringene er menneskeskapte, og klimaløsningene er OGSÅ menneskeskapte. Vi tar valg hver eneste dag, i Klima og miljødepartementet, i Finansdepartementet, på Stortinget og i kommunestyrene om hvordan vi skal ta vare på natur og kutte utslipp. Og da må du bare stille deg spørsmålet, hvem vil du skal sitte og ta de valga? Er det folk som ikke bryr seg, eller er det folk du stoler på at bryr seg om det? Jeg håper vi kan få flest mulig folk i løpet av det neste året til å stole på at Venstre bør fortsette å ha en hånd på rattet i sånne spørsmål: Utslippene går ned, vi tar vare på mer natur og det vil fortsette hvis Venstre får fortsette i regjering.</p>
	<p>*Lydklipp fra NRK Dagsrevyen: «Ja for få minutter siden ble altså Guri Melby valgt som ny leder i Venstre. Og hun fikk solid applaus ser vi. For få måneder siden var det utenkelig for Guri Melby at hun skulle bli den nye Venstrelederen, men hun meldte seg på i kampen om vervet, ble nominert og de siste dagene har hun jobba grundig med takketalen som hun nå altså kan holde under landsmøtet».</p>
Mona Lindseth	<p>Guri, hvis noen hadde sagt til deg for et år siden at dette var året du skulle bli både kunnskapsminister og partileder i Venstre, hva hadde du sagt da?</p>
Guri Melby	<p>Jeg tror kanskje jeg hadde flira høyt, for det hadde jeg ikke helt sett for meg. Ting ser veldig annerledes ut for alle, året 2020 har blitt veldig rart. Men jeg tror nok jeg kan si at det har blitt litt ekstra rart for meg. Men det her er jo blant de virkelig positive tingene som har skjedd, synes jeg. Jeg syntes jo det var kjempesats å få lov til å bli statsråd og jobbe med et politikkområde som jeg har jobbet med i så mange år. Og det var også en veldig stor ære å bli valgt til partileder, så det her er jo blant de plusstingene som har skjedd i 2020. Virkelig.</p>
Mona Lindseth	<p>Hvordan er det å være leder for Norges eldste parti?</p>
Guri Melby	<p>Altså, det er kanskje litt sånn dumt av meg å si, men jeg må innrømme at fortsatt er det litt sånn. Hvis jeg kommer inn i Dagsnytt 18 studioet for</p>

	<p>eksempel også sier de «Ja, da har vi Venstres partileder her», så tar jeg meg i å se litt over skuldra «er hun her og?» tenker jeg. Så jeg må innrømme at jeg ikke helt har vendt meg til det. Men foreløpig synes jeg, altså, det er ikke noen tvil om at det er krevende, men det er også veldig gøy. Det er veldig gøy å være partileder for et parti hvor jeg opplever at det er såpass positiv stemning, hvor jeg får så mange heiarop. Og det synes jeg, folk er kjempeflinke til å sende støttende meldinger, enten om jeg har vært i en debatt som har gått bra eller de har fått med seg en god måling, eller de bare synes at det er noe som er positivt. Og det må jeg bare si – det må dere fortsette med, for det hjelper skikkelig når dagene har vært litt trå, du har kanskje sloss litt i en regjeringskonferanse for å få gjennomslag for noe eller noe sånt, så hjelper det veldig å få en hyggelig melding fra Venstrefolk. Så jeg håper dere fortsetter med det, da tror jeg også 2021 blir bra.</p>
<p>Mona Lindseth</p>	<p>Når man jobber så store deler av sin våkne tid gjennom døgnet som det dere gjør, hvordan klarer man å koble av mellom slagene?</p>
<p>Iselin Nybø</p>	<p>Det er både lett og vanskelig. Fordi at, ting har jo roet seg litt mer nå, i forhold til hvordan det var helt i starten. Men det er og veldig mye å gjøre fortsatt i alle fall her hos oss i Nærings og fiskeridepartementet. Det er mange krisepakker og ordninger som fortsatt skal på plass. Det er masse saker, dette er et departement der det skjer veldig mye. Du må ta stilling til veldig mange saker i løpet av en uke, for vi har så bredt sakstilfang. Vi forvalter statens sitt eierskap, det er masse ting som skjer der enten det er salg av selskaper eller det er spørsmål om vi skal gå inn på eiersiden i andre selskaper. Vi har kontakt med ESA når det gjelder disse ulike ordningene, vi har reiseliv og ansvar for det, og nei. Det er veldig mye som skjer her. Så selv om ting er roligere nå, så er det fortsatt veldig mye å gjøre. Og jeg hadde som mål jeg skulle ta fri en lørdag. Og da gjorde jeg alt mulig, jeg støvsugde, jeg lukte, ryddet og... etter en stund så sier samboeren min at «nå må du bare sette deg ned og jobbe en time altså, for du klarer jo ikke å slappe av». Så det er noe med det der, jeg synes det er helt greit å jobbe litt innimellom selv om det er helg eller kveld eller sånn. For det å ha roen på at du har oversikten på det som skjer, det er viktig for meg. Men jeg og liker jo å være med familien min, og jeg liker å strikke og hekle, og jeg liker å bake. Jeg får litt tid til det og, i alle fall nå det siste halvåret har det vært litt bedre tid til det.</p>
<p>Guri Melby</p>	<p>Jeg har jo to sånne småtroll som tvinger meg til å koble av da, det er egentlig veldig fint! Det anbefales. Så når jeg kommer hjem til ungene så må jeg nesten bare legge bort telefonen, hvis ikke blir de ganske fornærma. Nå har Lavrans som er tre begynt å si når han tar en sånn leketelefon, så er det liksom «Det er jobb som ringer» sier han. «Det er jobbe som ringer».</p>

	<p>*latter* Så det er et dårlig tegn? Det hjelper mye, så jeg ser kanskje litt mindre Netflix og litt mer Brannmann Sam og Peppa Gris. Men det funker som avkobling det og!</p>
Abid Raja	<p>Jeg har jo litt eldre barn enn Guri, men det er så deilig at vi er ferdig med «Makkapakka» og sånn. *latter*</p>
Guri Melby	<p>Ja, jeg er IKKE ferdig!</p>
Abid Raja	<p>Det er mye Netflix, må være ærlig. Og jeg ser jo bare på norske filmer.... Nei, innimellom så ser jeg også på noe amerikansk. Så jeg har egentlig pløyd meg igjennom sammen med kona, The Crown. Den har jo skapt mye debatt i England. Og det kan man jo skjønne, altså vi har jo kunstnerisk frihet og det er viktig. Men jeg tror alle skjønner som ser dette at det er ingen som vet hva Margareth Thatcher og dronninga snakka om når de var de to, eller hvordan Diana og Charles krangla når det kun var de to i rommet. Så sånn sett så er debatten, har jo gått mye hardere der enn for eksempel Atlantic Crossing. Den har jeg begynt å se nå sammen med familien, så foreløpig har jeg ikke noe terningkast på den.</p>
Sveinung Rotevatn	<p>Nei, jeg så en episode av Atlantic Crossing og ga meg på det, for det der var ikke noe å se. Men jeg skjønner at Abid er kulturminister og selvfølgelig må forsvare norske filmer og sånt. Jeg har sett mye på The Mandalorian i det siste, som er sjukt bra. Det må folk se, ligger på Disney+. Ehm, men ellers når det gjelder å slappe av, altså. Det som er med korona da, det gjør at på en side så er det veldig mye å gjøre, det er lange dager og det er krisehåndtering særlig for de statsrådene som har mest krisehåndtering. Men det er klart at vi reiser ikke mye rundt lenger, vi har ikke alle helger på partimøter, vi er ikke i utlandet, så vi er jo veldig mye på kontorene våre og i Oslo. Og det gjør jo forsåvidt også, i alle fall for min del, at jeg har flere kvelder og helger til egen disposisjon enn jeg hadde før korona. Som Abid sier, man får god tid til å se på TV. I alle fall bedre tid enn man har til vanlig som statsråd. For da reiser du veldig mye, og det er en litt annen hverdag.</p>
Guri Melby	<p>Jeg kan komme med en julefilmanbefaling, jeg så en julefilm forrige uke, en relativt nye en som heter «The Happiest Season» som da var slett ikke verst, og det tenker jeg for julefilm og være ikke er så verst. Klassisk firer.</p>
Mona Lindseth	<p>Hvordan har dere feiret jul?</p>
Iselin Nybø	<p>Ja, vi har feiret jul på en litt annen måte før. Fordi at smitten er jo der den er og smittevernstiltakene er jo det de er. Og i min og min samboers sin nære familie så er det flere som er i risikogruppen. Så det medførte</p>

	<p>dessverre for min mor og min far dag at de bare fikk beskjed ganske tidlig at «det blir ikke aktuelt at dere blir invitert til julaften i år». Heldigvis tok de det med godt humør og fant seg en annen plass å være, så de var hos broren min i stedet for hos oss som de vanligvis er. Det gikk jo helt fint. Også har vi hatt avstand da ved bordene og holdt mengden mennesker ganske liten. Det er ikke, det er ikke som det bruker å være, men det ble fint allikevel.</p>
Sveinung Rotevatn	<p>Nei, jeg har feiret jul hjemme på Vestlandet, med familien min i en forskriftsmessig korrekt kohort slik det har blitt nå. Og jul på Vestlandet det er selvsagt kjekt, stort sett i fem grader og nordavind og litt regn. Og det gir meg faktisk litt julestemning, tro det eller ei. *latter*. Det er alltid hyggelig å være sammen med familien og det var jeg også nå i jula.</p>
Abid Raja	<p>Du, vi har feira jul litt på, først på Norefjell. Så fikk kona litt fri før selve julemiddagen holdt jeg på å si. Så dro jeg og barna opp på Norefjell, så var hun hjemme aleine i Oslo. Også kom vi tilbake og fikk full julemiddag. Det er jo pinnekjøtt. Og da kjørte vi opp igjen til Norefjell. Så er vi på Norefjell og går på ski, eller jeg går en del på ski også står barna mest på slalåm. Jeg prøver meg på slalåm og de prøver å gå på langrenn. For meg er jula både god mat, marsipangris, men også lange skiturer.</p>
Guri Melby	<p>Etter at jeg fikk barn selv så begynte jeg å ha julaften hjemme hos meg selv, synes det er veldig greit å slippe å forflytte barn og pakker og alt som hører med. Men den viktigste ingrediensen for meg for en god julaften, det er pinnekjøtt. Så det høres ut som Venstres ledelse har en høy andel pinnekjøttspisere. Mitt triks da, er pinnekjøtt som er dampet i øl med potet i bunnen i stedet for en rist. Og dere som ikke har prøvd det før, dere må prøve det. En ting at pinnekjøttet blir godt, men den poteten som har ligget i øl i tre timer den blir helt fantastisk. Så det anbefales! Også har jeg selvsagt fått en tur til Trøndelag for å besøke familie som jeg da ikke har sett siden i sommer på grunn av koronaen. Så det er veldig fint.</p>
Sveinung Rotevatn	<p>Det er ingen tvil om at pinnekjøtt er strålende mat. Årets nyvinning i adventstida i Stortingskantina var forøvrig vaffel med pinnekjøtt oppå som de serverer i lunsjen. Og det er det jo all grunn til å være skeptisk til, men Venstre er jo ikke et enormt tradisjonsbundet parti. Vi tenker litt nytt og er glad for nye ting, så jeg prøvde det og kan bekrefte at det var veldig godt.</p>
Guri Melby	<p>Ja, jeg har også spist det, det var veldig godt.</p>
Abid Raja	<p>Fillern, det gikk jeg glipp av!</p>

Guri Melby	Det er ikke for sent!
Abid Raja	Kommer det tilbake i januar og?
Guri Melby	Ja, vi satser på det.
Abid Raja	Alle de tingene muslimen går glipp av.
Guri Melby	Du kan lage det selv?
Abid Raja	Også ber a meg å koke poteter i øl liksom. *latter*
Guri Melby	Det går an å kjøpe alkoholfritt øl vet du.
Abid Raja	Åja, blir det like godt?
Guri Melby	Jaja, det spiller ikke noen rolle.
Abid Raja	På vørterøl? Vørterølkokte poteter? Det hørtet veldig godt ut, haha.
Guri Melby	Prøv Claustaler eller noe sånt, så tror jeg det går bra.
Mona Lindseth	Når dere ser tilbake på 2020, hva er dere mest politisk stolt av?
Guri Melby	Det er jo fristende, når man sitter her og tenker tilbake får man lyst til å løfte fram alle de saken man har fått vedtatt i Stortinget eller har fått sendt ut på høring. Bare for et par dager siden sendte jeg ut «Rammeplan for SFO». Det høres kanskje litt dølt ut, men det er første gangen vi nasjonalt sier noe om hva SFO skal inneholde. Det er egentlig et ganske stort steg. Men jeg tror nok jeg har lyst til å si to ting. For jeg tror det viktigste jeg har gjort som kunnskapsminister, det er koronarelatert, men det er å holde skolene åpne. Og det er ikke noen liten sak, Norge er et av de landene som hadde skolene stengt kortest tid i vår og som har klart å holde dem åpne hele høsten. Så selv om det helt sikkert er mange som, i likhet med meg, har opplevd at de har barn hjemme i karantene og det har vært delvis stengt, så har skolene vært åpne. Og det er det viktigste vi kan gjøre for at alle barn skal ha like muligheter i livene sine framover, det er faktisk det. Også er det en ting til som jeg er ganske fornøyd med, og det er at vi klarte å lande et budsjettforlik i en veldig krevende høst. Med et parti som da ganske nylig gikk ut av regjering og som gjorde det for å markere seg selv og vise sin uavhengighet fra det borgerlige samarbeidet. Vi greide likevel å bli enig. Og jeg må jo bare innrømme at det er det mest krevende jeg har gjort, som fersk partileder. Så jeg er ganske stolt av det egentlig. Ikke minst at vi gjorde

	<p>det på en så god måte sammen som lag, at vi var enige om en plan, en strategi: vi skulle få igjennom våre hovedsaker. På klima, på næring, på kultur, på kunnskap og utdanning. Og det gjorde vi. Vi gjorde det uten bråk og styr underveis, vi gjorde det ved å ta alle kampene i møterommene. Og det er jeg veldig stolt over.</p>
<p>Iselin Nybø</p>	<p>Jeg er stolt over hvordan regjeringen har håndtert pandemien, både de smittevernstiltakene som vi klarte å sette raskt igang, men og de økonomiske tiltakene som vi har fått på plass både raskt og etterhvert i løpet av året. Og som ting ser ut akkurat nå, og det er ikke gitt at det skulle se ut sånn og det er ikke gitt at det skal fortsette å se sånn ut. Men hvis vi sammenligner med andre land i Europa og andre land tett på oss, så ser vi jo at vi har vært heldige og hatt relativt lite smitte sammenlignet med andre land. Og vi ser og at vår økonomi har hatt en mindre nedgang enn mange andre har hatt, selv om vi snakker om mange smittede også i Norge og vi snakker en stor nedgang i økonomien i forhold til det vi har vært vant til i etterkrigstida. Det sier så mye om et land når regjeringen kan sette seg sammen med partene i arbeidslivet, med arbeidsgiversiden, med arbeidstakersida og finne løsninger. Altså, for en stund der bare «okay, nå får uenigheter være uenigheter, nå står vi foran den største krisen vi har hatt i nyere tid. Hva gjør vi nå? Hvordan løser vi dette?». Og det der, det er en styrke ved et land som vårt. Overordna har vi klart oss relativt godt, og det er jeg stolt over at vi har fått til. Samtidig som jeg er veldig bevisst på at det må vi jobbe med hver eneste dag, for å holde det sånn som det er. Og ting kan skje, for en pandemi er uforutsigbar. Og du kan gjøre rette valg, og du kan gjøre feil valg, men det er også ting du ikke har kontroll på som kan gjøre at ting endrer seg.</p>
<p>Sveinung Rotevatn</p>	<p>Jeg er veldig stolt av at vi nå skal gjennomføre det norske klimaprojektet i norsk industri noen sinne, karbonfangst og lagring. Det er en investering jeg tror få skjønner rekkevidden av, kjempeviktig for å få ned norske utslipp og globalt. Og ellers er jeg jo fornøyd med at vi har tatt veldig mange viktige grep på miljøområdet gjennom året. Vi har flyttet iskantsonen lenger sørover, tar bedre vare på havområda våre, utsleppene fortsetter å gå nå uavhengig av korona, vi fortsetter å ta vare på naturen, verner flere viktige områder. Så jeg mener i alle fall på det som jeg jobber mest med til daglig, så er regjeringen i godt driv. Vi har tydelig Venstreavtrykk på det og det er jeg selvsagt veldig stolt av, og jeg gleder meg veldig også ikke minst til å legge fram det som jeg har jobbet mest med gjennom året, som ikke er klart enda: og det er regjeringa sin Klimameldinga. Men den kommer rett over nyttår.</p>

Abid Raja	<p>Jeg er egentlig ganske fornøyd med hvordan Venstre nå fremstår i det offentlige rom. Det er et mer sammensveiset lag enn på lenge, vi har hatt en kraftig fornøyelse i ledelsen også. Vi fremstår mye som et sterkt team. Og jeg tror at folk har sett at, de har i alle fall sett fire statsråder som på ulike måter har håndtert sin sektor på en god måte i en ganske vanskelig tid. Og i tillegg har vi klart å løfte Venstre sine hjertesaker. Så gjenstår det nå å få gjennomslag også hos velgerne på målingene, men jeg tror jo på at vi må bare fortsette å gjøre det vi gjør nå, så vil også med tiden også målingene begynne å gå opp. Fra kulturdepartementet sin side så tok jeg stor stolthet i at vi leverte den første språkloven, hvor vi både ser på norsk og nynorsk. Det har jo ofte vært en kampgreie om nynorskens betydning. Loven slår helt klart fast at nynorsk og bokmål er likestilte språk, men løfter også frem samiske språk, de nasjonale minoritetsspråkene, altså kvensk, romani, romanes, men også det norske tegnspråket. Og selv svensk og dansk har funnet sin plass inn i språkloven, så her har både Trine tenkt mye før hun gikk av, også stod det jo på oss, det nye laget, å dra de reelle beslutningene gjennom i regjeringa. Så er jo siste behandlinga av det, det er jo på Stortinget. Men i all hovedsak vil vi få en ny språklov og det tar vi stor stolthet i.</p>
Mona Lindseth	<p>Nå er vi på vei inn i et valgår. Hvordan tror dere 2021 blir hvis dere skal liksom spå litt inn i fremtiden?</p>
Iselin Nybø	<p>Sånn rent smittemessig så går det an å håpe at ting ser litt bedre ut, vi får jo positive nyheter om vaksiner og vi ser at vaksineren har begynt i andre land og vi kan, sånn som ting ser ut selv og gå igang med vaksinerer relativt raskt. Det gir jo, selv om det tar tid før hele befolkningen er vaksinert, så gir det oss håp. Og litt sånn, vi ser lyset i enden av tunellen. Så det tror jeg alle kjenner på er liksom, gode nyheter. Men vi kommer fortsatt til å slite med ettervirkningene av dette og siden jeg er næringsminister, så har jeg kanskje spesielt fokus på næringslivet og der ser vi jo at det er veldig strekk i laget. Noen har klart seg helt fint igjennom koronaen. Noen har til og med gjort det enda bedre gjennom korona enn det de vanligvis gjør. Også har vi de som ble truffet hardt tidlig og som kommer til å slite med det lenge. Der har vi altså, reiselivsbransjen er kanskje det beste eksempelet på det. Også har vi deler av industrien som kommer og til å slite med dette en stund for etterspørselen i verden har gått ned og kanskje kommer ikke den økonomiske hiten sånn med en gang, men den har kommet. Og den vil vare. For det tar en stund før man blir bygget opp igjen. Så jeg tror vi kommer til å jobbe med liksom, koronarelaterte spørsmål og i 2021. Men forhåpentligvis med litt mer sånn optimisme og litt mer se enden i tunellen-syn.</p>

<p>Sveinung Rotevatn</p>	<p>Hvis jeg skal velge en optimistisk tilnærming til det, så blir 2021 det året vi steg for steg går ut av koronakrisen. Altså, der stadig flere blir vaksinert, der stadig flere går på jobb, der vi kan åpne opp, ha fester, konserter, treffe hverandre. Da tror jeg i så fall at sommeren 2021 kommer til å bli den beste sommeren noensinne, nesten uavhengig av vær, for jeg tror folk blir så glad for å dra på festival igjen. Så vi får krysse fingrene for at alt sånn gå bra! Også blir det selvfølgelig et valgkampår. Og det pleier å være slik at du merker at partiene omstiller seg veldig idet du er inne i valgåret, og at våren blir en eneste lang sånn valgkamp. Også tar det helt av i august. Sånn blir det sikkert i år også. Og det vet vi jo alle er slitsomt, men det er jo gøy og. Og det gøyeste er å vinne valg. Så jeg har ikke tenkt å få en kjip valgkveld til høsten og det tror jeg ikke noen andre i Venstre har tenkt til å få heller.</p>
<p>Abid Raja</p>	<p>Jeg vil jo bare si til alle de som tror på noen overmakter. Om de tror på Shiva, eller Buddha, eller Jesus eller Allah, eller de er humanister eller ateister. At de skal be om at det Sveinung sa, at det er sånn det blir. At det blir vaksiner og vi gradvis kan vende tilbake til normaliteten. Og denne sommeren kan blir altså kulturens store comeback. Og jeg lover, jeg skal da dra fra festival til festival med var det Claustaler i hånda? Ja, jeg skal ha rekorden på festivalbåndene. Og målet fram til da er å bringe og holde ordningene ved like, slik at kultursektoren kan ha holdt ved live også under krisen og til vi har vaksinert oss ut av problemet. Men ja, det store juleønsket mitt er at vi er vaksinert ut av problemet og får en full normal sommer. Og FERIE I UTLANDET. Det har kona sagt. Guri har sagt nei allerede, hun har sagt «Abid, du får ikke ferie. Du skal jobbe deg igjennom hele valgkampen du trenger ikke ferie». Men kona har sagt «jeg trenger ferie og barna trenger ferie». Så jeg har fått streng beskjed hjemmefra fra sjefen om å si til Guri at vi skal ha ferie, i utlandet.</p>
<p>Guri Melby</p>	<p>Men jeg har jo ikke sagt at Nadia ikke skal få ferie? *latter* Hun må bare ta ferie så mye hun vil hun. Nei, men du jeg tror at jeg og har veldig tro på 2021. Jeg tror det blir et bra år. Og jeg tror også at det er bra for Venstre, for vi er jo et optimistisk parti og jeg tror det er lettere å snakke om våre visjoner for framtida, våre visjoner for omstilling av Norge, for hvordan vi skal skape det her kunnskapssamfunnet – det er lettere å snakke om i en tid hvor ting går framover, så det tror jeg skaper god grobunn for et godt valg. Men det jeg tror, er at det kan godt hende at det likevel først og fremst blir Norgesferie. For det er ikke sikkert alle land har like god kontroll på koronaen som det vi har. Så jeg er ganske sikker på at jeg kommer til å bruke den tida på å reise mye i Norge, både litt ferie og litt jobb, også skal Abid selvsagt få lov til å ha fri han og. Det tror jeg er bra for oss alle om Abid får litt fri. *latter*</p>

Transkripsjon
Fire nye år
Guri, Sveinung, Abid og Iselin
oppsummerer 2020

	<p>Så planen er egentlig at jeg skal se mye mindre til disse gutta enn det jeg har gjort nå, for jeg har tenkt at vi skal være rundtomkring i hele Norge, i hver eneste krik og krok og snakke med Venstrefolk og andre folk. Målet mitt er egentlig å se mye mindre til Sveinung, Abid og Iselin enn jeg har gjort i 2020.</p>
Mona Lindseth	<p>I denne episoden har du hørt lyd fra regjeringen.no, stortinget.no, ABC nyheter og NRK. Vi høres igjen i 2021 og det gjenstår egentlig bare igjen å si: Godt nyttår alle sammen!</p>
Statsrådene i kor	<p>Godt nyttår! Woho!</p>